

Выводы. Таким образом, оказывая непосредственное влияние на материальные элементы производственного процесса, интенсификация факторов производства изменяет и человеческий фактор, углубляя функциональное разделения труда, увеличивая совокупные затраты умственного труда в трудовой деятельности. Интенсификация факторов производства, преобразуя количественно и качественно факторы производства, изменяет соотношения живого и овеществленного труда.

Список использованных источников:

1. Колот А.М. Соціально-трудові відносини: теорія і практика регулювання: Монографія/ А.М. Колот. – К.: КНЕУ, 2004. – 230с.
2. Друкер, Питер Ф. Рынок: как выйти в лидеры: Практика и принципы/ Друкер, Питер Ф. – М.: СП «Бук Чембэр Интернэшнл», 1992. – 349с.
3. Пригожин А.И. Нововведения: стимулы и препятствия (Социальные проблемы инноватики)/ А.И. Пригожин. – М.: Политиздат, 1989. – 271с.

Рецензент – д.э.н., профессор Краснова В.В.

УДК 332.122.002.2

**РОЗВИТОК ЛОГІСТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ТОВАРНОГО
РИНКУ В ТРАНСФОРМАЦІЙНІЙ ЕКОНОМІЦІ**

Даниленко В.І., к.е.н., доцент

Полтавська державна аграрна академія

У статті розглянуто теоретичні аспекти формування та розвитку логістичної інфраструктури регіону, роль, значення сучасного товарного ринку.

The article deals with the theoretical aspects of formation and development logistics infrastructure in the region, the role, importance of the modern commodity market.

Постановка проблеми. Однією з основних передумов розвитку логістичної інфраструктури товарного ринку в умовах ринкової трансформації є розвиток логістики регіональних ринків та інформаційних систем управління потоковими процесами. Оскільки комплексний розвиток регіонів неможливий без обґрунтованого вибору перспективних напрямів розвитку регіональних логістичних систем, що спрямовані на оптимізацію інформаційних, транспортних та матеріальних потоків, оптимізацію попиту та пропозиції на товарному ринку регіону.

Україна має сприятливе розташування, розгалужену внутрішню транспортну систему, а регіони України характеризуються високим рівнем кооперації. Однак, можемо спостерігати неефективне протікання регіональних потоків, яке пов'язане, перш за все, з нераціональним використанням наявного потенціалу регіонального розвитку, відсутністю виваженого механізму управління економічними потоками, неефективною спеціалізацією регіонів та нерозвиненою логістичною їх інфраструктурою.

Так, низька якість автомобільних шляхів сполучення, відсутність інвестицій в модернізацію портів та аеропортів, високий знос основних засобів транспортних підприємств, відсутність комплексних регіональних логістичних центрів приводять до зростання витрат ресурсів та часу, пов'язаних із протіканням регіональних потоків від виробника до споживача.

Тому, сьогодні актуальним постає питання формування та розвитку регіональних логістичних систем для забезпечення сталого та конкурентоспроможного розвитку регіонів нашої держави. Раціонально побудована логістична інфраструктура регіону дозволить знизити витрати суб'єктів господарювання на транспортування, зберігання, розподіл, розмитнення та інші логістичні послуги та, таким чином, задовольнити потреби населення регіону у необхідних благах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженнями теоретичних основ формування та розвитку логістичної інфраструктури займалися зарубіжні вчені: Д.Дж. Бауерсокс, А.М. Гаджинський, В.В. Дибська, Д.Дж.Клосс, Л.Б. Міротін, В.І Сергєєв, С. Платонов, Т. Прокоф'єва та інші. Із вітчизняних вчених проблемам розвитку логістичної інфраструктури присвятили свої праці З.В. Герасимчук, М.Ю. Григорак, М.О. Довба, Л.Л. Ковальська, Є.В. Крикавський, Р.Р. Ларіна, Ю.В. Пономарьова, О.М. Тридід, Н.В. Чорнописька, Н.І. Чухрай та інші. Проте, теоретичні розробки стосовно проблеми формування оптимальної інфраструктури системи регіональних товарних ринків, не дозволяють вирішувати їх в реально існуючих економічних умовах України.

Постановка завдання. Метою статті є дослідження теоретичних засад формування та розвитку логістичної інфраструктури товарного ринку регіону, визначення послідовних етапів процесу її розробки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Процвітання економіки регіону сприяє розвитку ефективної логістики. Але цей процес взаємний, і, відповідно, ефективна логістика може істотно сприяти розвитку регіону. Вона забезпечує більш високу зайнятість населення, стимулює економічне зростання, оскільки більш низькі витрати на логістику скорочують витрати на доставку продукції й тим самим заохочують продаж, стимулюють торгівлю, сприяють відкриттю нових ринків, допомагають ліквідувати місцеві монополії, підсилюють конкуренцію й у цілому заохочують ведення бізнесу.

Потреба в послугах логістичного центру викликана щонайгострішою конкуренцією між різними ланцюгами постачань (логістичними ланцюгами), кожен з яких прагне до мінімізації сукупних логістичних витрат. Управління ланцюгом постачань на етапі переміщення матеріального потоку вимагає такої організації мультимодального (за участю декількох видів транспорту) перевезення вантажів, яке відповідало пріоритетним критеріям економічних суб'єктів ринку (вантажовласників). У зв'язку з цим ініціатором логістичного процесу, і вибору того або іншого транспорту буде вантажовласник, що знаходиться на початку логістичного ланцюгу постачань [1].

Головним завданням цього процесу є формування конкурентоздатних транспортних складових, які дозволяють задовольнити потреби не лише з точки зору переміщення продукту, але і обов'язкового виконання вимог щодо якості перевезення. Вирішення цього завдання можливе лише при якісному функціонуванні безперервного транспортно-логістичного ланцюга.

Згідно досвіду розвинутих країн, використання логістичних систем дозволяє зменшити загальні логістичні витрати майже на 12-35 %, транспортні витрати на 7-20 %, а витрати на навантажувально-розвантажувальні роботи

та збереження матеріального потоку на 15-30 %, а також прискорити швидкість обігу матеріальних ресурсів на 20-40 % та скоротити їх запаси на 50-200 %. Все це свідчить про те, що одним із важливих факторів економічного зростання у сучасних умовах трансформаційних змін в економіці країни є формування ефективної логістичної інфраструктури товарного ринку [1].

Розглядаючи тенденції розвитку світової логістичної системи слід зазначити, що останнім часом підприємства-вантажовідправники все частіше передають задачі у сфері логістики спеціалізованим компаніям, третім фірмам-постачальникам логістичних послуг, які забезпечують найефективніше функціонування логістичної інфраструктурної системи товарного ринку.

Сучасний розвиток логістики в Україні характеризується наступною неоднозначною ситуацією: при незначному зростанні матеріального виробництва спостерігається значне поживавлення на ринку логістичних послуг. Однією з причин таких позитивних змін, що спостерігаються протягом останніх років, є обумовлені кризовими явищами намагання торговими і виробничо-комерційними компаніями знизити витрати.

Можемо виділити основні етапи процесу створення і розвитку системи логістичної інфраструктури товарного ринку регіону (рис. 1).

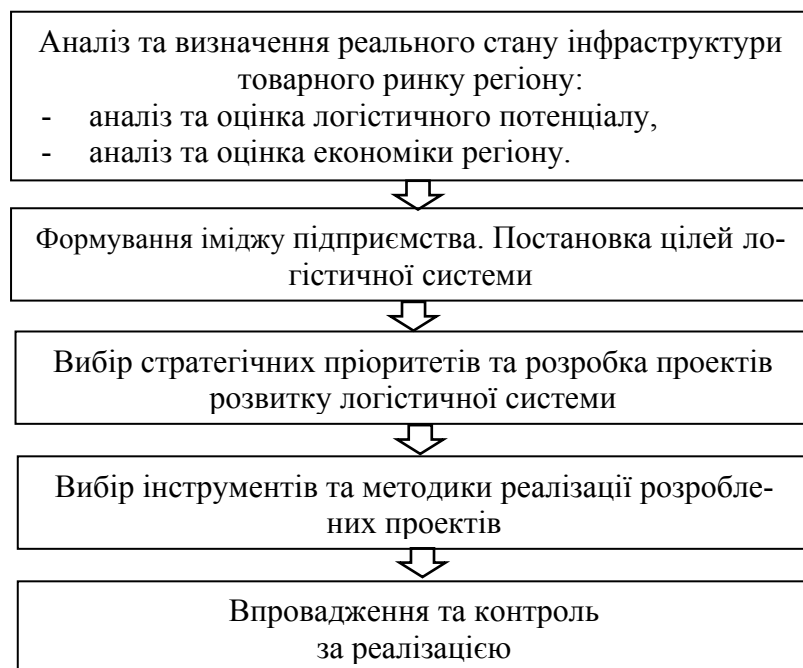

Рис. 1. Процес розвитку системи логістичної інфраструктури товарного ринку регіону

Регіональна логістична інфраструктура повинна забезпечити надання високої якості логістичних послуг у найкоротші терміни з найменшими витратами, що дасть змогу виконати наступні завдання логістичної системи:

- оптимізація транспортних маршрутів по перевезенню вантажів;
- оптимізація каналів просування послуг;
- наближення сировинної бази до місць виробництва товарів;
- розвиток шляхів сполучення регіону;
- формування транспортно-спеціалізованих підприємств регіону;
- удосконалення каналів розподілу товару і прискорення процесу об-

слуговування клієнтів;

- відновлення природно-ресурсного потенціалу регіону;
- розширення міжрегіональних зв'язків та розширення спеціалізації.

В умовах сучасних трансформаційних перетворень формування будь-якого товарного ринку, адекватного до вимог соціально-орієнтованої ринкової економіки, вимагає вдосконалення його інфраструктури. В свою чергу, недостатній розвиток логістичної інфраструктури регіонального товарного ринку перешкоджає: створенню загальнодоступної системи забезпечення виробників, надавачів послуг, посередників та покупців оперативною інформацією; формуванню системи спостереження за станом ринків і механізмів поширення інформації та реклами; створенню методичної бази ціноутворення у суб'єктів інфраструктури ринку; об'єднання суб'єктів логістичної інфраструктури товарних ринків регіону в асоціації.

Розглянувши особливості сучасного товарного ринку, визначивши поетапний розвиток логістичної інфраструктури товарного ринку регіону, можна сказати, що завдяки створенню дієвої інфраструктури товарного ринку в перспективі буде можливим досягнення наступних цілей [2]:

1) формування мережі торговельно-посередницьких організацій, складського господарства для здійснення ефективної гуртової торгівлі, подрібнення партій поставок, надання послуг зі збереження, фасування, комплектування замовлень та доставки їх із найменшими втратами;

2) створення транснаціональних корпорацій з гуртово-посередницької діяльності, а також мережі складів-готелів, консигнаційних і митних складів;

3) реконструкція та оновлення наявного складського господарства із удосконаленням технологій складського оброблення товарів, запровадженням нових видів обладнання, механізацією й автоматизацією складських робіт;

4) активізація інфраструктури виставково-ярмаркової діяльності;

5) удосконалення складського господарства.

Висновки. Таким чином, оцінка реального потенціалу логістичної інфраструктури певного регіону дасть змогу виявити приховані резерви у його розвитку, збільшити віддачу від більш обґрунтованого застосування сучасних економічних інструментів, та отримати такий економічний ефект, як скорочення витрат і часу у сферах виробництва та обігу. Вище зазначені напрями удосконалення ринкової інфраструктури логістичної системи регіонів сприятимуть створенню організаційно-технічних, економічних та соціальних умов функціонування сучасних товарних ринків.

Список використаних джерел:

1. Савка Б.Р. Теоретичні засади формування та розвитку логістичної інфраструктури регіону / Б.Р. Савка // Економічні науки. Серія «Економічна теорія та економічна історія»: Збірник наукових праць ЛНТУ. – Випуск 9 (36). – Луцьк, 2012.

2. Коленченко Л.П. Наукові підходи до визначення і структури товарного ринку / Л. П. Коленченко // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. Серія «Економіка та управління національним господарством». – Випуск 3 (19). – Бердянськ, 2012, С. 49-52.

3. Лутчин Н. П. Наукові підходи до визначення товарного ринку / Н. П. Лутчин, Я. Ю. Карпова // Актуальні проблеми економіки. - 2011. - № 3 (117). - С. 63–67.

Рецензент – д.е.н., доцент Писаренко В.В.